



MALOVÁNÍ VÍNEM

Akvarel je technika malování, při níž se na kvalitní papír s vysokou gramáží nanášejí barvy rozpustné ve vodě. Podle míry vlhkosti papíru vznikají různé nepravidelné tvary. Malování vínem funguje na stejném principu. Tato technika vznikla nejspíš náhodou.

Zasvětil nás do ní Egor Nefedov, spoluzakladatel společnosti ArtMoment.

Zmalovat se vínem umí každý, ale malování vínem, to je pro mě novinka, která probouzí moji zvědavost. Když se navíc dozvím, že si na malování spojené s ochutnávkou vína mám vzít dvě kamarádky, těším se ještě víc.



KDYŽ VÍNO (Z)MALUJE





Kamarádky jsou nabídkou „jít na víno“ nadšené. Když se ovšem dozvědí, že je v tom malinkatý háček a součástí výletu je i malování, jedna z nich ztuhne v pohybu. „No tak to ne. Maluju jak postižený tučňák. To se nezlob, to nepůjde,“ rezolutně zavrtí hlavou Radka. Vypadá neoblomně.

Když pak se mnou vchází do pražské vinárny WineList, kde celý zážitek probíhá, vzpomene si na tento moment a připomene, že jestli jí někdy něco nešlo, je to malování, takže její přítomnost na tomto večeru je jedním z nejsilnějších projevů lásky, co kdy můžu očekávat.

To nás už uvádějí do přízemí útulné vinárny, kde jsou zjevně připraveni na nápor uměních. Překvapí mě, že jsou v místnosti připraveny stoly pro bezmála třicet lidí. Vypadá to, že víno táhne. Samozřejmě myslím umění tvořené vínem, ne degustace, která je v ceně zážitku. Kdo by chodil do vinárny pít víno, že ano.

„Ještě že tu je ta ochutnávka, to by mohlo pomoci!“ libuje si Radka, jež zjevně nepochopila, že je tu z uměleckého důvodu, a hladově vyhlíží sommeliéra.

Já si zatím prohlížím vybavení na stole. Leží před námi malý akvarelový papír, několik předloh, tužky, gumy, štětce, kelímek s vodou a kelímek s trochou červeného vína. Na židlích leží krásné pestrobarevně pocákané zástěry ArtMoment.

„Tak si dáme?“ chce si přituknout preventivně traumatizovaná Radka kelímek s vínem. Když ji upozorním, že by si tím vypila barvu, je trochu zklamaná. „Já mám nervy jak před mistrovstvím světa,“ svěruje se. „Tys byla na mistrovství světa?“ překvapeně kontruje druhá kamarádka Petra. „Ne, proč?“

Jak vidno, můj malovací manažt je v dokonalém kreativním rozpoležení. Trochu doufám, že dojde na malování dřív, než

Radka obejde stoly a ze zdravotních důvodů vyzunkne všem materiál na tvoření.

Za vznikem ArtWine stála jednoduchá myšlenka – pokud se víno po staletí pojí s uměním, proč by se jím nemohlo i přímo malovat? „Přišli jsme s konceptem, kde hosté nejen degustují výběrová vína pod vedením zkušeného sommeliéra, ale zároveň se je učí používat jako médium pro malbu. Malování vínem má totiž nádherný efekt – různé druhy vín mají odlišné odstíny, oxidace dodává barvě hloubku a celkový proces je doslova kouzelný,“ vysvětluje Egor Nefedov, spoluzakladatel společnosti ArtMoment.

TĚŽKÉ, TĚŽKÉ, TĚŽKÉ!

U našeho stolu sedí další dvě dámy, které vypadají v podstatně lepší psychické kondici než Radka, tak se jich zeptám na jejich motivaci. „Jsem tady úplnou náhodou. Vyhrála jsem poukaz na plese a v široké nabídce kurzů jsem se rozhodla sáhnout po něčem netradičním, na co bych se sama bez takového impulsu asi nevydala,“ svěruje se Jana.

„Já jsem tady taky díky poukazu,“ usmívá se Anna. „Dostala jsem ho jako dárek.“ Vypadá, že je za dárek velmi vděčná.

Ne jako moje polohysterická kamarádka Radka, která si prohlíží předlohy a div se u toho nekřížuje. „No tak to nedám. Tohle... to už vůbec ne. Králík. Krásnej. Nedám. Kočka. No vůbec! Stejně jsou kočky potvory.“

Vtom přichází sympatická lektorka, která se představí jako Albi. „Dnes vás čeká zábavný večer s malováním,“ uvádí nás do děje. „Vidíš, zábava to bude!“ dloubne Petra do Radky. Ta se zasoustředí v urputné snaze této tezi věřit, ale zjevně s tím má potíže.

Dalším představovaným je velmi důležitý člověk jménem Justin. Jde o vedoucího WineListu, podniku typu wine bar, v němž se právě nacházíme. Roztomilou češtinou s americkým

1 KONZULTACE. Zatímco Radka Valášková pracuje, autorka konzultuje náčrt s lektorem Vojtou. **2 OD BORDO K ČERVENÉ.** Stačí chvíli pověřit Merlot a originální „barva“ je na světě. **3 SOUSTŘEDĚNÍ.** Ačkoliv převažovaly ženy, mezi zájemci o malování vínem se našel i muž. **4 PŘEDLOHY.** Výběr je široký, aby si vybrali jak míř sebevědomí, tak i zkušenější malíři.

akcentem nás přivítá a vysvětlí, jak bude probíhat degustace.

I vy, kteří jste možná nikdy na žádné degustaci nebyli, jistě chápete, že nejde o žádné velké překvapení, při němž by nám víno nalévaly holubice ze zobáčků. Prostě nás Justin obejde, naleje víno do sklenic a řekne, co ochutnáváme.

Radka začíná projevovat mírné známky radosti a naděje. Ne že by měla sklony k alkoholismu, jen jak sama podotýká, napít se umí líp než něco nakreslit. Takže vidí hned nějakou šanci zazářit aspoň v polovině náplně dnešního večera.

„Malovat budete na speciální akvarelový papír, který má vyšší gramáž, a tudíž zvládne vsáknout vodu, aniž by se zkroutil, protrhl nebo jinak devalvoval,“ přebírá opět slovo Albi, která se nám spolu s kolegý Bářou a Vojtou bude věnovat.

Vysvětlí nám, jak postupovat při práci s předlohou: „Jak

vidíte, obrázky jsou dvakrát předloženy. Tím vznikne jakýsi kříž, který vám může pomoci při překreslení předlohy na papír. Na malý papír si vyzkoušíte, jak se víno chová, na větším, který vám později rozdáme, už budete malovat naostro.“

Než se Radka pozastaví nad tím, že bude muset malovat, a navíc ještě naostro, zapředu s ní a s Petrou raději rychle hovor o výběru předlohy. „Zkusím tyhle máky,“ rozhodne se Petra. Sama mám ten motiv taky ráda, takže po nich rovněž sáhnu. „Těžké, těžké, těžké, to nedám,“ listuje mírně zoufalá Radka nabídkou. Nakonec zvolí krajinku. „To bude jedno, že to je nakřivo, ne?“ dožaduje se schválení. „Bude, Radu, bude, neboj!“

„Až si lehce tužkou načrtnete předlohu, pokračujte tím, že si vyzkoušíte, jak vrstvit barvu,“ radí Albi. „Čím víc vína, tím víc barvy. Nicméně je nutné nechat vrstvy zaschnout, aby se to celé

neslilo dohromady. Barvu vína ovlivňuje i jeho odrůda. Může být v mnoha odstínech od bordó do červena. Čím méně dáte vody, tím bude na papíře víc pigmentu.“

VESELÉ VÍNO

Podle zadání zkusím načrtnout květy vlnících máků. Inspirována Radkou se rozhodnu, že bude jedno, když to bude nakřivo, takže se moc nestresuju přesností a co nejdřív se vrhám na štětec.

„Nejdřív naneste lehkou vrstvu nejsvětlejší barvy na pozadí. Jen pozor – pokud je někde na předloze bílá a vy ji chcete dodržet, musíte se tomu místu vyhnout a prostě nechat jen barvu papíru,“ vysvětluje Albi.

Je vlastně potřeba víno pro tyto účely nějak připravit? „Ano, je potřeba ho povařit, aby ztratilo jistou lepkavost,“ přitakává Vojta, který se přišel podívat, jak se nám daří. Potom se dozvíme, že dnes se maluje Merlotem.

Vtom na scénu přichází Justin s prvním vzorkem vína. Jde o moravské víno, kombinaci Ryzlinku rýnského a Veltlínského zeleného. „České víno je veselé a přátelské,“ popisuje Justin. Veselá a přátelská Radka mezi tím sakruje u kreslení předlohy. „Třeba to teď půjde líp,“ spiklenecky na Radku mrkne Albi, když ji vidí, jak degustuje. „Ale jo, to by šlo,“ spokojeně položí Radka skleničku. Těžko říct, co myslí.

To, že se kreativní proces daří, poznáte podle toho, že vůbec nevíte, co se děje kolem. Nevnímáte čas, je vám jedno, že se vedle vás hroutí kamarádka, a jste ponořeni jen do činnosti, která vás naplňuje a baví.

Když proto za nějakou dobu vzhlednu a Radka se zálibně usmívá, příkládám to chuti italského Pinotu. Pak ale sleduju její pohled a ke svému překvapení zjistím, že se soustředěně věnuje malbě.

Do chvíle, než se Petra zeptá: „Ona tím údolím vede dálnice?“ „To je silnice a ty jsi blbá!“ zhodnotí celou situaci Radka, nicméně zmenší pruhy uprostřed. „Bylo by dobré, kdyby se ten obzor nějak ukotvil,“ přidává radu Vojta, který nás všechny pravidelně spolu s ostatními lektory obchází a snaží se pomoci.

Radka se na něj podívá tak, že si nejsem jistá, jestli se v jejím pohledu zračí vděk, anebo chuť ho někam ukotvit, nicméně radu zpracuje a za Vojtovy pomoci srovná obzoru fazonku. Z druhé strany stolu, kde sedí Petra, se ozývá spousta různorodých výkřiků a úlevného, nebo naopak nespokojeného funění. Je zřejmé, že se obě děvčata ponořila do akce velmi hluboko.

„Holky, jste šťastné?“ popíchnu je trochu. Obě zvednou pohled a s mixem zoufalství a soustředění mi odpoví jako první Radka: „Připadám ti šťastná?!“ Vzápětí se rozesměje, takže je mi jasné, že je.

Vzpomenu si na slova Egora Nefedova: „Spousta lidí přijde

s tím, že si nevěří. Říkají, že naposledy malovali na základce nebo že na to nemají talent. A pak když začnou, když se nechají vést procesem, tak vidím ten moment, kdy se jim rozsvítí oči, kdy se přestanou bát udělat tah štětcem, kdy zjistí, že při tvoření nejde o to, být perfektní, ale užít si ho. A právě tenhle moment mě na tom baví nejvíc.“

ÚPLNĚ VZRUŠENÁ

Justin nezahálí a přináší další víno na ochutnání. Kdybyste nabyli dojmu, že se provozuje bohapustá pijatika, nemusíte mít starost. V zápalu dění člověk víc řeší, aby nenamočil štětec do vína na pití, ale do toho na malování, než aby pil závodně.

„Nejde jen o umění samotné, ale o pocit uvolnění, relaxace a ponoření se do procesu, kdy se hosté baví, smějí, vychutnávají víno a zároveň tvoří něco jedinečného. Nejkrásnější na tom je, že na konci večera si každý odnese svůj vlastní obraz – nejen jako suvenýr, ale jako připomínku toho, že umění je

radost, nikoliv dokonalost,“ dodává Egor.

„Tak já si teda nechám zarátovat ten první pokus. To načisto se mi povedlo mň,“ hodnotí svůj výkon Petra. Uvědomím si, že jsem tady služebně a měla bych se aspoň rozhlédnout. Odlepím tedy oči od svých vlčích máků a prohlédnu si výtvořiny na stole.

Janin jasně naznačuje, že už někdy v životě malovala, byť vínem je to poprvé. „Vždycky jsem ráda malovala, ale teď na to nemám vůbec prostor. Už jsem to léta nedělala, ale když jsem si to vyzkoušela, snad si prostor zase najdu. Úplně mě to chytlo,“ pochvaluje si.

Po italském víně přijde francouzské, ale taky jedno přiznání z druhé strany stolu: „Já jsem úplně vzrušená!“ Toto vyznání je pravda poněkud překvapivé, ale v podstatě vystihuje záměr tvůrce kurzu.

Myšlenka na založení společnosti, která by přinášela podobné zážitky, se zrodila v hlavě Egora Nefedova a jeho spolužáků z vysoké školy před pěti lety.

„V zahraničí jsme viděli koncept paint&sip večerů, kde lidi malují a zároveň si vychutnávají společenskou atmosféru. Ale věděli jsme, že to chceme pojmout jinak – nejen jako zábavu, ale jako stylový, elegantní zážitek, který bude mít umělecký přesah a který lidem ukáže, že v sobě mají víc kreativity, než si myslí.“

Do plánování vstoupil celkem nešetrně covid. Tvůrci se však myšlenky nevzdali a momentálně se pobočky ArtMomentu rojí jedna za druhou. Nabízí mnoho druhů výtvarných technik, některé z nich jsou podobné netradiční jako malování vínem. „K malování používáme třeba i zlaté plátky nebo pořádáme ArtBrunche, kde se spojuje malování s jídlem,“ láká Egor.

MILÉ PŘEKVAPENÍ

Večer se blíží ke konci. Cítím se uvolněně a musím přiznat, že po nanesení několika vrstev a zesílení linií květů černou fixou jsem s výsledkem dokonce i poměrně spokojená. Nejvíc mě ale zajímá, jak se cítí Radka s Petrou.

„Já jsem úplně sedřená!“ hlásí Radka. „No jo! Je to náročné, když se tomu člověk nikdy nevěnoval a všechno zkouší od začátku,“ přidává se Petra. „Ale teda musím říct, jsem příjemně překvapená, že jsem dokázala něco, čemu bych ani nevěřila,“ dodává, když se zálibně zadívá na výsledek svého malování.

Odcházíme plné dojmů a obohacené o skutečně velmi autentické kousky umění. „A víš co? Mně už se to líbí!“ uvědomí si Radka po chvíli a jako důkaz prohlásí, že si obraz pověsí do ložnice.

„Dcera tomu mému obrazu našla místo v obývací!“ napíše mi druhý den Petra. „Dobrý, mami!“ dostane se pochvaly i mně. „Já jsem nakonec hrozně ráda, že jsem šla. Nikdy by mě nenapadlo, že budeme mít doma můj obraz!“ pochvaluje si i zprvu velmi skeptická Radka.

Jelikož tyto projevy radosti přicházejí až druhý den, nemůže nás nikdo podezírat, že za nimi stojí pár skleniček vína. Takže co mě se týče, záměr objevit v lidech skryté talenty se Egorovi povedl na výbornou. ■

magazin@mfdnes.cz

